

Associació de Veïns de Gavà Mar: «Si exigir als que manen que compleixin el que prometen és ser combatius, ho són molt»

Amb l'esperit de divulgar les activitats associatives de la ciutat, avui ens aproximem a l'Associació de Veïns de Gavà Mar, una de les associacions veïnals més actives de la ciutat. Darrerament ha obtingut un altre èxit amb la decisió d'AENA de prohibir al Prat els vols dels avions més sorollosos. Amb la voluntat de reflexionar sobre tot el que s'ha fet per solucionar el problema del soroll dels avions i descriure com funciona una associació modèlica, entrevistem la seva presidenta, **Elisabet Martínez** i el seu vicepresident, **Àlex Sánchez** a la seu de l'associació, al Centre Cívic situat al carrer dels Tellinaires, 58.

La prohibició dels avions sorollosos al Prat culmina la llarga lluita contra els sorolls de l'aeroport, iniciada en solitari ara fa prop de deu anys. Com expliqueu els èxits assolits en les vostres reivindicacions?

Elisabet: perquè no ens hem instal·lat en la queixa, sinó que hem aportat propostes viables per resoldre el problema. A més, com a junta directiva, hem conformat un grup unit i coordinat, que ens ha donat força per plantar cara quan ha calgut. No ens hem arronsat ni davant d'alts càrrecs estatals massa acostumats a manar, ni davant d'Ajuntaments que es feien l'orni. Hem tingut idees clares i les hem defensat amb tenacitat, i en tots els àmbits possibles: polític (tant al Parlament, com al Senat i al Congrés), judicial (amb una querrela contra els culpables dels sorolls, que segueix el seu curs als jutjats del Prat), social (liderant assemblees, manifestacions al barri i a l'aeroport, o convocatòries massives als plens municipals), i tècnic (amb el grup d'experts voluntaris que va elaborar la proposta d'operació de l'aeroport que ara s'aplica, millor que la proposada pels tècnics de l'Administració).

Àlex: i la nostra web (www.gavamar.com) ha esdevingut una referència en l'impacte acústic dels aeroports, i un autèntic diari digital de tot el que passa a Gavà Mar.

Reclameu accions a tots els partits per arreglar els problemes del barri. Això us diferencia de la resta d'associacions de veïns, que defensen «no ficar-se en política». Per què vosaltres no en fugiu, sinó que voleu implicar els partits?

Elisabet Martínez i Àlex Sánchez, presidenta i vicepresident de l'associació

Àlex: habitualment, la gent vota a les eleccions i després s'oblida de qui ha escollit. També hi ha polítics que «busquen» la gent en campanya i després l'obliden. Nosaltres considerem que els càrrecs públics són «empleats» nostres, ja que els paguem el sou amb els impostos. Per tant, els fem arribar els problemes del barri, els exigim que els solucionin i, si cal, els expliquem com fer-ho.

Elisabet: Abans, calia perseguir-los. Però ara la majoria de polítics s'ofereix a ajudar. Aquest és el gran canvi que hem aconseguit, amb molta feina i rigor. Confien en nosaltres perquè sabem que anem de cara i que els nostres objectius són transparents, sense segones intencions.

A diferència d'altres associacions de veïns, els membres de la junta sou bastant joves. Quina és la raó? Us fa això encarar els problemes de forma diferent?

Elisabet: som joves perquè el barri també és jove. Però, a més, som molts: tenim un miler de famílies associades en un barri d'uns 6.000 habitants. Per tant, mig barri és soci i, entre tants, és fàcil trobar gent molt preparada que dona gratuïtament el millor de si mateixa en benefici del barri. Tenim la sort de comptar amb bons juristes, informàtics, periodistes i tècnics que estan a l'associació no per escalar o fer-se un futur polític o laboral, sinó perquè estimen el barri i volen ajudar a solucionar-ne els problemes.

Àlex: però no ens limitem a gestionar problemes. També ens ocupem de donar vida al barri. Hem aconseguit tenir el Centre Cívic de Gavà Mar pràcticament ple d'activitats de tot tipus adreçades als socis. Som una associació de veïns atípica per un barri atípic, i n'estem orgullosos.

Quan us adreceu a l'Ajuntament en nom del barri, us sentiu escoltats? Se us fa cas?

Àlex: No tant com voldríem. Així, per exemple, no hi ha manera d'aconseguir que la Policia Local tingui un grup per-

manentment al barri, ni que s'instal·lin les pilones necessàries per acabar amb l'incivisme dels que aparquen sobre la vorera, ni que es faci un parc infantil al nivell dels existents a la resta de la ciutat, ni que el dispensari mèdic es converteixi en un autèntic CAP. Estem a 5 quilòmetres de distància del nucli urbà, amb un urbanisme diferent que ens fa tenir problemes específics.

Elisabet: Malauradament, encara ens veuen més com una urbanització que no com un barri. Gavà Mar no és únicament una zona d'estiu, és casa nostra els 365 dies a l'any. Quan ve l'hivern i els xiringuitos tanquen, els mòduls de la Creu Roja i la dotació de policia desapareixen, però nosaltres seguim aquí, vivint al barri.

Logo i escut de l'Associació de Veïns de Gavà Mar

Les associacions actuals difereixen d'aquelles entitats combatives i prepolítiques dels darrers anys del franquisme, i dubten entre esdevenir entitats més aviat reivindicatives o més aviat festives. Quina postura té l'associació?

Elisabet: nosaltres només demanem als que manen que compleixin el que prometen i que siguin coherents. És això demanar massa? Si el 2001 es diu en un Ple Municipal que s'està planificant un nou tram de passeig marítim per unir els existents, el 2003 es publica el projecte al *Bruguers*, el 2005 s'anuncia que les obres s'iniciaran en breu, no pot ser que, encara a finals del 2009, el pont que ha d'unir els passeigs estigui per construir.

Àlex: si exigir això és ser combatius, llavors sí, som molt combatius. Però creiem que tothom hauria de tenir un alt grau d'exigència, i ens aniria millor. No pot ser que les obres públiques als barris siguin una incògnita constant, i que es facin sense comptar amb els veïns. La recent millora del pont de la Pava ha resultat una experiència similar.

Per acabar, quin és el missatge que voleu traslladar als lectors de *L'Eramprunyà*?

Elisabet: voldríem acabar amb el mite que Gavà Mar és un barri de milionaris. La major part dels veïns som treballadors que paguem hipoteca, i que simplement volem que els nostres fills creixin i visquin en un barri amb les mateixes oportunitats que els de la resta de la ciutat.

Un dels dissenys de l'associació en forma de banderola per protestar pel soroll.